

C. A Szerződés 52. cikkének megsértése

– A közösségi légitársaságok bármikor kizárhatók a Holland Királyság és az Amerikai Egyesült Államok közötti légitársaságokról szóló megállapodás alkalmazásából, miközben ez a megállapodás a holland légitársaságokra automatikusan alkalmazandó. A közösségi légitársaságokat azáltal különböztetik meg hátrányosan, hogy ezek a fogadó tagállamban, nevezetesen a Holland Királyságban, nem részesülnek a nemzeti elbánás kedvezményében.

(¹) HL L 240., 15.o.

(²) HL L 278., 1.o.

(³) HL L 220., 1.o.

A High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 2004. december 21-i végzésével a Thin Cap Group Litigation, Test Claimants kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-524/04. sz. ügy)

(2005/C 57/35)

(Az eljárás nyelve: angol)

A High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division 2004. december 21-i végzésével, amely 2004. december 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Thin Cap Group Litigation, Test Claimants kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdések vonatkozásában:

1. Ellentétes-e az EK 43., 49. vagy 56. cikkel az, ha egy tagállam (az „adó társaság székhelye szerinti tagállam”) olyan intézkedéseket alkalmaz és tart hatályban, mint az Income and Corporation Taxes Act 1988 (a „nemzeti rendelkezések”) 209. és 212. cikkében, valamint 28AA mellékletében található rendelkezések, amelyek korlátozzák azt, hogy a fenti tagállamban illetőséggel rendelkező társaság (az „adó társaság”) által felvett, más tagállamban illetőséggel rendelkező közvetlen vagy közvetett anyavállalata által nyújtott hitellel kapcsolatban fizetendő kamatot adó szempontból levonja, ha nem állna fenn ilyen korlátozás abban az esetben, ha az anyavállalat és az adós vállalat ugyanazon tagállamban rendelkeznének illetőséggel?
2. Hogyan befolyásolja az 1. kérdésre adandó választ az, ha:

a) a hitelt nem az adós anyavállalata, hanem ugyanazon cégcsoporthoz tartozó, az adós társasággal azonos közvetlen vagy közvetett anyavállalat irányítása alatt álló más társaság (a „hitelező társaság”) nyújtja és mind a közös anyavállalat, mind a hitelező társaság az adós társaság székhelye szerinti államtól eltérő tagállamban rendelkeznek illetőséggel?

b) a hitelező társaság más tagállamban rendelkezik illetőséggel, mint az adós társaság, de a hitelező társaság és az adós társaság minden közös közvetlen vagy közvetett anyavállalata harmadik országban rendelkezik illetőséggel?

c) a hitelező társaság és az adós társaság minden közös közvetlen vagy közvetett anyavállalata harmadik országban rendelkezik illetőséggel, és a hitelező társaság más tagállamban rendelkezik illetőséggel, mint az adós társaság, de a hitelt a hitelező társaság harmadik országban székhellyel rendelkező fióktelepén keresztül nyújtja?

d) a hitelező társaság, valamint a hitelező társaság és az adós társaság minden közös közvetlen vagy közvetett anyavállalata harmadik országban rendelkezik illetőséggel?

3. Befolyásolná-e az 1. és 2. kérdésre adandó választ, ha bizonyítani lehetne, hogy a hitelfelvétel joggal való visszaélésnek minősül, vagy hogy az adós társaság székhelye szerinti tagállam adójogszabályainak elkerülésére irányuló mesterséges megállapodás része volt? Amennyiben igen, milyen iránymutatást ad a Bíróság arra nézve, hogy mi minősül ilyen visszaélésnek vagy mesterséges megállapodásnak a jelen üggyhöz hasonló ügyek vonatkozásában?

4. Amennyiben fennáll az EK 56. cikk értelmében a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra vonatkozó korlátozás, ez 1993. december 31-én hatályban lévő korlátozásnak tekintendő-e az EK 57. cikk alkalmazása szempontjából?

5. Amennyiben az 1. és 2. kérdésben leírt tényállások bármelyike összeegyeztetetlen az EK 43., 49. vagy 56. cikkel, akkor abban az esetben, ha az adós társaság, vagy az adós társaság cégcsoportjához tartozó más társaságok (a „felperesek”) az alábbi kérelmeket terjesztik elő:

a) az adós társaság által a hitelező társaság részére fizetett kamatnak az adós, társasági adóalapot képező nyereségből való levonásának megtagadása következtében fizetett többlet társasági adó visszafizetésére irányuló kérelem, amennyiben a fenti kamat levonása megengedhető lett volna, ha a hitelező társaság szintén az adós társaság székhelye szerinti tagállamban rendelkezett volna illetőséggel;

- b) az adós társaság által fizetett többlet társasági adó visszafizetésére irányuló kérelem, amennyiben a hitel kamatainak teljes összegét ténylegesen megfizette a hitelező társaságnak, de az összeg levonását csak részben engedélyezték a nemzeti rendelkezések, illetve azoknak az adóhatóság által való alkalmazása következtében;
- c) az adós társaság által fizetett többlet társasági adó visszafizetésére irányuló kérelem, amennyiben a hitelező társaság részére fizetett kamatnak az adós társaság nyereségéből levonható összegét a nemzeti rendelkezések, illetve azoknak az adóhatóság által való alkalmazása következtében csökkentették, mivel saját tőke és nem kölcsöntőke került jegyzésre, illetve a kölcsöntőkét saját tőkével helyettesítették;
- d) az adós társaság által fizetett többlet társasági adó visszafizetésére irányuló kérelem, amennyiben a hitelező társaság részére fizetett kamatnak az adós társaság nyereségéből levonható összegét a nemzeti rendelkezések, illetve azoknak az adóhatóság által való alkalmazása következtében csökkentették, akképpen, hogy a hitel vonatkozásában fizetendő kamat összegét csökkentették (vagy a hitelt kamatmentesnek tekintették);
- e) az adós társaság rendelkezésére álló (vagy az adós társaság cégcsoportjához tartozó, az adós társaság székhelye szerinti tagállamban illetőséggel rendelkező más társaságok által átengedett) elhatárolt veszteség, adókedvezmény vagy adójóváírás visszatérítésére vagy megtérítésére irányuló kérelem abban az esetben, ha ezeket az adós társaság a fenti a), b) és c) pontban említett többlet adó ellensúlyozására igénybe vette, amennyiben a fenti elhatárolt veszteséget, adókedvezményt vagy adójóváírást más célra fel lehetett volna használni, illetve a következő időszakra át lehetett volna vinni;
- f) az adós társaság által a hitelező társaság részére fizetett, később osztalékká minősített kamat vonatkozásában fizetett, fel nem használt társasági adóelőleg visszafizetésére irányuló kérelem;
- g) az f) pontban említett esetben fizetett társasági adóelőleg visszatérítésére vagy megtérítésére irányuló kérelem abban az esetben, ha az adóelőleget utóbb az adós társaság adókötelezettségével szemben elszámolták;
- h) a felpereseknek a nemzeti rendelkezések és azok adóhatóság általi alkalmazása betartásával kapcsolatban felmerült költségei és kiadásai megtérítésére irányuló kérelem;
- i) a c) pontban leírt esetben, a kölcsöntőke saját tőkeként történő befektetése (vagy saját tőkévé történő átalakítása) esetén a nyereség elmaradása formájában elszenvedett veszteség visszatérítésére vagy megtérítésére irányuló kérelem;
- j) a hitelező társaságnál az illetősége szerinti tagállamban, az 1. kérdésben említett nemzeti rendelkezések értelmében utóbb osztalékká átminősített, az adós társaság által fizetett kamatként elszámolt vagy beszámított összeg vonatkozásában felmerült adókötelezettség visszatérítésére vagy megtérítésére irányuló kérelem;
- a fenti kérelmeket a Közösségi jog szempontjából úgy kell-e tekinteni, hogy azok:
- a fentiekben meghatározott közösségi jogi szabályok megszegése következtében és azokhoz kapcsolódóan jogellenesen kirótt összegek visszafizetésére irányuló kérelmek; vagy
- megtérítésre, illetve kártérítésre irányuló kérelmek; vagy
- jogtalanul megtagadott előny összegének megfizetésére irányuló kérelmek?
6. Amennyiben az 5. kérdésre adott válasz szerint a kérelem jogtalanul megtagadott előny összegének megfizetésére irányuló kérelem:
- a) ez a jog a fentiekben említett közösségi jogi jogszabályok következtében és azokhoz kapcsolódóan áll fenn; vagy
- b) a C-46/93. és C-48/93. sz. Brasserie du Pecheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítéletben előírt feltételeket teljesíteni kell; vagy
- c) más feltételek teljesülése szükséges-e?
7. A 6. kérdésben ismertetett kérelmek vonatkozásában van-e jelentősége annak, hogy a tagállam nemzeti joga alapján a felperesek az eredeti állapot visszaállítását kérik, illetve kártérítést kérnek vagy kell kérniük?
8. Milyen iránymutatást ad a Bíróság azon körülményekre vonatkozóan, amelyeket a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie annak megítélése során, hogy kellően súlyos jogsértésről van-e szó a C-46/93. és C-48/93. sz. Brasserie du Pecheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítélet értelmében, különösen annak eldöntésére, hogy – figyelemmel a kérdéses közösségi jogi rendelkezések értelmezésére vonatkozó joggyakorlatra – a jogsértés kimenthető volt-e?

9. Elviekben, lehet-e a (C-46/93. és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítélet értelmében vett) közvetlen okozati összefüggés az EK. 43., 49. és 56. cikk megsértése és az ebből állítólagosan következő, az 5. kérdés a)-h) pontjaiban leírt kategóriába tartozó veszteségek között? Igenlő válasz esetén, milyen iránymutatást ad a Bíróság azon körülményekre vonatkozóan, amelyeket a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie annak megítélése során, hogy fennáll-e a közvetlen okozati összefüggés?
10. A kártérítés alapját képező veszteség vagy kár összegének megállapítása során a nemzeti bíróság szabadon mérlegelheti-e, hogy a kárt elszenvedő felek kellő gondossággal jártak-e el a kár elkerülése vagy enyhítése érdekében, különösen, azzal, hogy igénybe vették azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek megállapíthatók volna, hogy a nemzeti rendelkezések (a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények alkalmazása okán) nem jártak azzal a hatással, hogy az 1. kérdésben leírt korlátozásokat eredményezzék? Az e kérdésre adott választ befolyásolják-e a feleknek a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények hatályával kapcsolatos feltételezései az érintett időszakban?
- b. Amennyiben a 73/148/EGK irányelvet úgy kell értelmezni, hogy harmadik állam polgára, aki uniós polgár családtagja, az irányelv értelmében csak akkor érvényesítheti állandó tartózkodási jogát, ha a Közösségen belül jogszerűen tartózkodik, ez azt jelenti-e, hogy e személynek érvényes tartózkodási engedéllyel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi vagy lehetővé teszi számára az egyik tagállamban történő állandó tartózkodást? Tartózkodási engedély hiányában elégséges-e, hogy más jogcímen hosszabb vagy rövidebb időre szóló tartózkodási joggal bírjon, vagy, hasonlóan az Utlänningsnämnden előtt függőben levő ügyhöz, elégséges, hogy az állandó tartózkodási engedély kérelmezője érvényes vízummal rendelkezzen?
- c. Ha egy uniós polgár családtagjának, aki harmadik állam polgára, és a 73/148/EGK rendelet értelmében nem érvényesítheti állandó tartózkodási jogát, mivel nem jogszerűen tartózkodik a Közösségen belül, állandó tartózkodási engedély iránti kérelmét elutasítják, ez megvalósítja az EK. 43. cikkében előírt letelepedéshez való uniós polgári jog korlátozását?
- d. Ha egy uniós polgár családtagját, aki harmadik állam polgára és a 73/148/EGK irányelv értelmében nem érvényesítheti állandó tartózkodási jogát, mivel nem jogszerűen tartózkodik a Közösségen belül, kiutasítják azért, mert a nemzeti állandó tartózkodási engedély iránti kérelem nem elfogadható a Svédországba történő belépést követően, ez a tény megvalósítja-e az EK. 43. cikkében előírt letelepedéshez való uniós polgári jog korlátozását?

Az Utlänningsnämnden 2004. december 30-i végzésével, amely 2005. január 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Yunying Jia kontra Migrationsverket ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-1/05. sz. ügy)

(2005/C 57/36)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Utlänningsnämnden (Svédország) 2004. december 30-i végzésével, amely 2005. január 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Yunying Jia kontra Migrationsverket ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közöségek Bíróságához.

Az Utlänningsnämnden a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. a. A Bíróság C-109/01. sz. ügyben hozott ítéletének fényében az 1612/68/EGK rendelet⁽¹⁾ 10. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy harmadik állam polgárának, aki, a jelen ügyhöz hasonlóan, egy munkavállaló családtagja, jogszerűen kell a Közösségen belül tartózkodnia ahhoz, hogy jogot szerezzen a munkavállalónál történő állandó tartózkodásra? Ugyanígy a 73/148/EGK irányelv⁽²⁾ 1. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy harmadik állam polgárának, aki Uniós állampolgár családtagja, állandó tartózkodási joga a Közösségen belüli jogszerű tartózkodásától függ?
- b. A 73/148/EGK irányelv 6. cikkének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy egy tagállam megkívánhatja egy uniós polgár családtagjától, aki azt állítja, hogy az uniós polgár vagy házastársának eltartottja, hogy az uniós polgár által adott eltartási kötelezettségvállaláson túl az eltartottsági viszony tényleges fennállását bizonyító dokumentumokat nyújtson be?

⁽¹⁾ A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet, HL L 257., 1968. 10. 19., 2. o.

⁽²⁾ A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás területén a tagállamok állampolgárainak Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló 1973. május 21-i 73/148/EGK tanácsi irányelv, HL L 172., 1973. 6. 28., 14. o.